

FECSKE CSABA

Erdőm

madarak ittak szememből
és elnémultak
pocakos piciny ér
viszi hátán a múltat

szél a levegő széle
kissé kirongyolódott
mindig azt kívántam
ami adódott

neszező falevelek a csöndben
száraz ág roppan
valaki nem létező jár
a nyomomban

én mindig itt voltam
most is magam helyett
próbálgatom buzgón
a kezdetet